

Mál nr. 369/2020**M og
V vegna ábyrgðartryggingar X****Ágreiningur um skaðabótaábyrgð vegna vinnuslyss 16. september 2019.****Gögn.**

Málskot dags. 23. október 2020 ásamt fylgigögnum.

Bréf V dags. 18. nóvember 2020.

Bréf lögmanns M, dags. 29. nóvember 2020.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi slasast þegar fiskikar hrundi niður úr gámi þegar hann var opnaður. M kveðst hafa verið við vinnu aðallega sem rafvirki og í verslun hjá út- og uppskipunarfyrirtæki þegar hann var fenginn til að aðstoða við að taka á móti gámi frá X. Í tjónstilkynningu til Sjúkratrygginga Íslands dags. 30. desember 2019 er atvikinu lýst þannig að flutningabíll frá X hafi komið með gám fullan af tómun fiskikörum sem áttu að fara um borð í fiskiskip. Þegar M hafi opnað hurðir gámsins hafi eitt fiskikar hrundi niður úr gámnum og lent á M, en karinu hafi verið staflað á hlið ofan á annað kar sem einnig var á hlið.

M telur að líkamstjón hans megi rekja til þess að sá starfsmaður X sem hafi staflað fiskikörum inn í gám þann sem M opnaði hafi sýnt aðgæsluleysi við þá vinnu sem og að verklagsreglur X um stöflun fiskikara hafi skapað hættu. M telur augljósa slyshættu hafa verið af því að stafla fiskikörum á hlið en ekki hverju ofan á annað og hafi starfsmanni X átt að vera það ljóst. Einnig bendir M á að umrædd stöflun sé ekki í samræmi við sérstök fyrirmæli frá framleiðanda fiskikaranna og bendir á fyrirmæli sem eru birt á heimasíðu X um hleðslu gáma. Þar komi fram að það eigi aldrei að hlaða inn körum á hliðina í enda nema þau séu tryggilega fest. M bendir einnig á að umboðsmaður seljanda fiskikaranna hafi fengið upplýsingar um atvik í október 2017 sem næstum hafi endað með slysi vegna þess að körum hafi verið staflað á hlið við gámahurð og hafi umboðsmaðurinn ætlað að láta starfsmenn X vita af því. Einnig kemur fram í málskoti að verklagi hjá X hafi verið breytt varðandi lestun kara, þannig að ekki skuli lengur setja stöfluð kör fremst í gám heldur það skuli gert innar í gámnum, ef þarf.

V telur að X beri ekki skaðabótaábyrgð á líkamstjóni M þar sem þekkt sé að farmur geti riðlast til eftir flutning á sjó og þurfi því alltaf að gæta vel að því þegar hurðar gáms eru opnaðar. V vísar til þess að M hafi ekki gætt þessa og m.v. hvernig hurðir gámsins séu opnaðar almennt þá hafi M og samstarfsmanni hans ekki geta dulist að körum hafi verið staflað á hlið. V vísar til ljósmyndar af vettvangi sem sýni legu kars við vinstri hurð gámsins. Einnig vísar V til þess að þegar framleiðandi karanna sendi þau til landsins í gámum komi þau stöfluð með þeim hætti sem starfsmenn X stafla þeim og hafi X hafnað því að rangri aðferð hafi verið beitt við hleðslu.

Álit.

Í málinu er ekki ágreiningur um að fiskikar hafi dottið úr gámi sem M var að opna og þannig hafi hann orðið fyrir líkamstjóni. Í málinu virðist heldur ekki vera umdeilt að það verklag hafi verið viðhaft við hleðslu gáma með fiskikörum að þeim hafi gjarnan verið staflað á hlið til að koma fleiri körum inn í gáminn. Það verklag telur X vera í samræmi við það sem framleiðandi karanna leggi upp með og að M hafi mátt vera ljóst að hættulegt gæti verið að opna gámahurð vegna hætti á að farmur færist til. Sérstaklega þegar litið er til þess sem V byggir á, um að farmur í gámi geti færst úr stað við flutninga, verður að gera þær kröfur til X að verklagsreglur um hleðslu gáma auki ekki á þegar þekkta hættu. Þegar litið er til aðstæðna sem uppi eru við vinnu M verður að ætla að það standi X nær að upplýsa þá sem taka á móti gámum sem lestaðir eru fiskikörum með þeim hætti sem lýst er í gögnum málsins. Þá er átt við að vara hefði átt sérstaklega við því að fiskikörum geti verið staflað á hlið við hurð á gámi, en ekki eingöngu innar í gámnum. Auðvelt hefði verið að haga verklagi með þeim hætti og m.v. gögn málsins hefur X breytt verklagi sínu í þá átt eftir tjónsatvikið. Í ljósi þeirrar slyshættu sem fyrra verklag hafði í för með sér verður það metið starfsmönnum X til gáleysis að hafa staflað fiskikörum með þeim hætti að körum, sem staflað hafi verið á hlið, hafi verið staflað þannig við gámahurðina.

Það er því fyrir hendi bótaskylda úr ábyrgðartryggingu X hjá V. Ekki verður séð af gögnum málsins að M hafi sýnt stórkostlegt gáleysi eða ásetning við vinnu sína, sbr. 23. gr. a skaðabótalaga nr. 50/1993 og þurfi þannig að bera ábyrgð á eigin líkamstjóni.

Niðurstaða.

M á rétt á fullum bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 15. desember 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.